

kunne samle et Flertal af Befolkningen om sig. Jeg tror, det ærede Medlem har Uret i denne Opfattelse. Lige saa umuligt som det var at samle et Flertal for dette Forslag i Folketinget, lige saa umuligt vil det efter min Opfattelse være at samle et Flertal for dette Forslag i Befolkningen. Jeg tror ikke, at Opfattelsen i Befolkningen gaar i den Retning, at man ønsker at gennemføre Bestemmelser, som man i 1866 mente, det var nødvendigt at ophæve.

Af de Udtalelser, der ere faldne i denne Sag her i dette høje Ting, maa jeg særlig slutte mig til dem, der ere fremkomne fra det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), fra det ærede Medlem for 12te Kreds (Barentsen) og det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Matzen). Det forekommer mig, at de Opfattelser, som disse ærede Medlemmer gjorde gældende, hvilede paa et særdeles sundt og human Grundlag, og de vidnede tillige om en dyb Forstaaelse af og et grundigt Kendskab til de mange og vanskelige Forhold, dette Lovforslag omhandler; jeg ønsker derfor at udtale min fulde Tilslutning til de Udtalelser, der fremkom fra disse ærede Medlemmers Side. Naar man ser de store Anstrengelser, der gøres for at gennemføre dette Lovforslag, Anstrengelser, der jo dels have givet sig Udtryk i den forcerede Behandling i Folketinget, dels ogsaa i det ret eksceptionelle Forhold, at man forlænger Rigsdagsperioden ud over det almindelige alene for at gennemføre Lovforslaget, saa maa man spørge sig selv: Er Samfundet for Tiden i en Nødstilstand paa dette Omraade? Er det sandt, at Antallet af Overfald paa sagesløs Person er i Stigning? Er det rigtigt, at Raaheden breder sig i vort Samfund, og at Retsikkerheden er mindre nu, end den har været før? Er det rigtigt, og er det nødvendigt, at man af Hensyn hertil tager sin Tilflugt til saa ekstraordinære Midler som dem, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at man maa besvare disse Spørgsmaal med et bestemt Nej. Den Raahed, som det er dette Lovforslags Formaal at bekæmpe, er efter min Opfattelse i mindre Grad til Stede i vort Samfund nu, end den har været nogen Sinds tidligere, og det forekommer mig ogsaa, at dette tilstrækkelig tydeligt fremgaar af de Oplysninger, der ere meddelte under denne Sags Behandling. Jeg kan saaledes henviser til, at de statistiske Data, den højtærede Minister anfører i de Motiver, som ledsage det af ham forelagte Lovforslag, til Begrundelse af det berettigede i at

gennemføre Pryglestraffen, ikke — det tror jeg, vi alle kunne være enige om — ere oplysende for de Forhold, som Lovforslaget beskæftiger sig med. Det synes ogsaa, som om den højtævede Minister selv har haft denne Følelse, thi han supplerer de paagældende Data med nogle almindelige Udtalelser, hvad enhver kan erfare ved at passere Gader og Stræder og hvad enhver kan læse sig til i de forskellige Blade. Med Hensyn til det første Punkt er det naturligvis noget, som er vanskeligt at undersøge. Det beror paa hver enkelt Opfattelse, hvorledes han dømmer om dette Forhold, saa den Side af Sagen skal jeg lade ligge. Derimod er den ærede Ministers Henvisning til Bladmeddelelser et Omraade, som er blevet undersøgt af Kriminalretsassessor Ussing. Resultatet af disse Undersøgelser er offentliggjort i „Berlingske Tidende“, og det gik ud paa, at de allerfleste af de Meddelelser, som Bladene have indeholdt om voldelige Overfald, berøede paa alt for ivrige og fantasifulde Reporteres Bestræbelser for at skaffe deres Blade Sensationsstof. De allerfleste af disse Meddelelser vare det pure Opspind, for hvilke der ikke laa noget som helst sandt til Grund, og de enkelte Meddelelser, om hvilke dette ikke gjaldt, viste sig ved nærmere Undersøgelse at være af en saa underordnet Betydning, at de langt fra kunne bruges som Argument for det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. Jeg tror derfor, at man tør gaa ud fra, at Forholdene i vort Samfund med Hensyn til den overhaandtagende Raahed ikke ere af den Beskaffenhed, som det er paastaet under denne Sags Behandling fra Lovforslagets Venners Side. Jeg er overbevist om, at Befolkningens Opfattelse af deres gensidige Forhold er mere human, end den har været nogen Sinds tidligere, og at der derfor ikke foreligger den ringeste Grund til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger. Det har vist sig, at den nuværende Lovgivning er tilstrækkelig til at kunne ikke alene begrænse, men endogsaa bevirke en Aftagen af de Tilfælde, som dette Forslag tager Sigte paa at ramme. Det er nok af ærede Medlemmer gjort gældende, at der i Befolkningen er en Trang til strenge Foranstaltninger mod den Raahed, der udøves af de saakaldte Bøller, og at man bør imødekomme denne Trang. Men det gælder da i hvert Fald om at finde de rigtige Midler. Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) fremkom ogsaa med en Udtalelse om, at han betragtede dette Forslag som et Eksperiment,